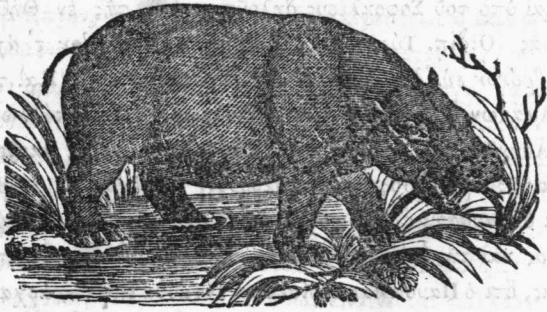

Σωκρ. 33.) διηγούνται, ὅτι τὴν ἀγορὰν ἐκόσμου ποτὲ πολλαὶ στοαί.

Τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος, Ἀρρίανου, καὶ Πλουτάρχου μνημονευόμενον Ἀμφείον ἢ Ἀμφιον, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ συγγένηται μετὰ τοῦ τάφου τῶν ἀδελφῶν Ἀμφίονος καὶ Ζήθου, φαίνεται, ὅτι ἦτον ὁ ἐντὸς τῆς πόλεως γεώλοφος πρὸς βορρᾶν τῆς Καδμείας, ὅπου τὴν σήμερον ἐξάγεται τὸ σήπιον (Ξενοφ. Ἑλλ. V. 4. 8. ἀγαρόντες ἐπὶ τὸ Ἀμφείον θέσθαι ἐκέλευον τὰ ὄπλα. Πλούταρχ. περὶ Δαιμον. Σωκρ. 4. Ἐκνεύσας τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑπὸ τὸ Ἀμφιον. Ἀρρίαν. Ἀναβ. Ἀλεξ. 1. 8. παράβλ. καὶ Δ. Δινδάρριον εἰς Ξενοφ. Ἑλλ. I. 4.)

(ἀκολουθεῖ.)

Ο ΙΠΠΟΠΟΤΑΜΟΣ.

Τὸ δύσμορφον τοῦτο θηρίον, τὸ ἐν ταῖς Γραφαῖς καλούμενον, Βεεμῶρ, πολὺ δὲ γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους, γεννᾶται παρὰ τοὺς μεγάλους ποταμοὺς τῆς Ἀφρικῆς. Καὶ τὰ μὲν ὠτία, ἡ οὐρὰ καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἔχουσιν ὁμοιότητά τινα πρὸς τὰ τοῦ ἵππου, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ Σικελιώτης Διόδωρος, γενικῶς ὅμως δὲν ὁμοιάζει διόλου τὸ κομψότατον ἐκεῖνο ζῶον.

Ὁ Ἴπποπόταμος εἶναι ἰσομεγέθης τοῦ Ῥινόκερω καὶ κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐχὶ ὀλιγώτερον ἐκείνου φοβερός. Ὅτε ὅμως δὲν εὐρίσκεται εἰς ἀνάγκην τοῦ νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν εἶναι ἡσυχον καὶ ἀβλαβὲς ζῶον, ἐνίοτε μάλιστα ἐξημεροῦται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ ν' ἀκολουθῆ τὸν δεσπότην αὐτοῦ. Ἡ κυριωτέρα βλάβη τὴν ὁποίαν προξενεῖ τὸ ζῶον τοῦτο, ὅταν ἐμφωλεύῃ πλησίον καλλιεργημένων ἀγρῶν, εἶναι ἡ φθορὰ τῶν σπαρτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οὐ μόνον

κατατρώγει ἱκανὰ, ἀλλὰ καὶ καταπατεῖ πολὺ πλειότερα διὰ τῶν ὀγκωδῶν αὐτοῦ ποδῶν· τρέφεται δὲ κυρίως ἀπὸ χόρτων καὶ παντοειδῶν βοτανῶν, καὶ πρὸς τούτοις κατατρώγει προθυμότερα καὶ τὸν φλοιὸν, τὰς ρίζας καὶ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων.

Ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Πλίνιος περιγράφουσι τὸ ζῶον τοῦτο ἐσφαλμένως· διότι ἀμφότεροι λέγουσιν ὅτι ἔχει ὄπλ᾽ ὁμοίας τοῦ βοῦς, χαίτην ὡς τοῦ ἵππου, ρίνα σιμὴν καιοῦρὰν χοίρου. Εἰς Σενναὰρ καὶ τὴν ἄνω Αἴγυπτον, ὅπου παρετηρήθησαν πάμπολλα τῶν ζῶων τούτων, ἔχουσι τὸ μὲν δέρμα ἄτριχον, πλὴν τῶν ῥωθῶνων, τῶν ὀφρύων, τῶν ὠτίων καὶ τῆς οὐρᾶς, τὸ δὲ χρῶμα βαθὺ μελανόχρουν, ὀφθαλμοὺς καὶ ὠτία μικρά, μυκτῆρας μεγίστους, ἐξέχοντας καὶ περικυκλωμένους ὑπὸ διπλῶν πτυχῶν ἐκ δέρματος καὶ χόνδρων, αἰτινες πιθανῶς ἐνεργοῦν ὡς δικλίδες, διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὴν εἴσοδον τοῦ νεροῦ. Γενικῶς κατὰ μὲν τὸ ὕψος εἶναι δύο πηχῶν, κατὰ δὲ τὸ μῆκος τεσσάρων ἢ πέντε. Εἶναι δὲ ἀμφίβιος διατρίβων ἐντὸς τῶν ἐλωδῶν ὀχθῶν τῶν ποταμῶν, καὶ ἔχων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος μόνον τὸ ἐπάνω μέρος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, διὸ καὶ σπανίως πληγόνεται ὑπὸ τῶν κυνηγῶν.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Σενναὰρ θηρεύουσι τοὺς Ἴπποποτάμους διὰ τᾶφρων, τὰς ὁποίας σκάπτουσι κατὰ τὰ μέρη, δι' ὧν συνήθως διαβαίνουσιν οἱ Ἴπποπόταμοι κατὰ τὰς νυκτερινὰς αὐτῶν ἐκδρομάς.

Ἐκ τοῦ δέρματος τοῦ Ἴπποποτάμου κατασκευάζονται μᾶστιγες, πωλούμεναι κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Συρίαν.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΖΩΗΣ.

Γενικὴ ἰδέα εἶχεν ἐπικρατήσει πρὸ πολλοῦ, ὅτι οἱ ἄγαμοὶ ἔζων ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς ἐγγάμους. Σχεδὸν ὅλοι οἱ δοκιμώτεροι φυσιολόγοι ἦσαν ταύτης τῆς γνώμης· εἰς μάλιστα τῶν νεωτέρων φιλοσόφων ὀδηγούμενος, ἀπὸ τὰς ἀκριβεῖς παρατηρήσεις αὐτοῦ, ὑπεστήριξε πολλὰ εὐστό-